

't JUWEELTJE

Speciale 'Parels & Diamanten' editie – 27 maart 2024
Samenstelling: Tom Offermans

Een juweel van een voorstelling

"Ik was onder de indruk van deze professionele voorstelling. Kunnen jullie niet vaker in ons theater komen spelen?" Brigitte van Eck, directeur van het Theater aan 't Vrijthof, is één van de personen die aanwezig waren tijdens de drie voorstellingen van 'Parels & Diamanten', afgelopen weekend.

Drie uitverkochte voorstellingen lang genoten 2700 bezoekers van een "weergaloze, welhaast professionele show". Van vrijdagochtend tot zondagavond waren 180 deelnemers (leerlingen, personeelsleden én oud-deelnemers) ondergedompeld in de artiestenwereld. "Weet je wat ik zo mooi vond bij jullie?", vervolgt Van Eck haar relaas. "De sfeer achter de schermen. Zo positief, zo gezellig".

HET WEEKEND

Vrijdagochtend begon het grote inladen. Omdat er nu op een andere locatie gespeeld werd, moesten alle instrumenten, decorstukken en andere rekwistieten in een grote vrachtwagen naar Maastricht vervoerd worden. Leerlingen van het orkest hielpen mee. Dank aan Ronald LeRoux voor de diensten als chauffeur! In het

theater aangekomen werd alles opgebouwd en ging de techniek aan de slag met licht en geluid. Professionals als Yannick Bisschoff en lichttovenaer Sebastiaan Meijer zorgden ervoor dat de voorstelling er adembenemend uitzag én klonk.

Vrijdagavond en zaterdagochtend vonden doorlopen plaats, waarbij vooral de technische kant van het verhaal gerepeteerd werd. Decorwissels en overgangen met geluid en filmpjes konden immers op school niet geoefend worden.

Vanaf zaterdagmiddag ging de cabaretachtbaan dan echt los. De deelnemers zetten hun beste beentjes voor en genoten met volle teugen van deze ervaring. Zondagavond kwam de achtbaan tot stilstand. Een emotioneel moment, waarbij duidelijk zichtbaar werd wat dit cabaret voor onze leerlingen had betekend.

Maandagochtend was het productieteam weer in het theater: alles moest opgeruimd en afgebroken worden. De leden van het orkest waren ook nu weer bereid om mee te sjouwen. Dat sierde deze cabaretgroep: niet allen de lusten, maar ook de lasten werden

gedragen. En passant werden twee verjaardagen gevierd: die van Tom Offermans (44) en Kai Willems (16).

SFEER EN STRIJKEN

Achter de schermen hing een professionele sfeer. De deelnemers hadden hun eigen échte kleedkamers. Sommige leerlingen moesten wel even in hun arm knijpen. Wie kan zeggen dat hij zich omgekleed heeft in de vaste kleedkamer van Youp van 't Hek? De dames van de grime deden hun werk in de gang – en ook hier verliep alles soepeltjes. Liesbeth Vincken en Joukje van Oorschot waren ook weer terug. Liesbeth pakte zelfs even haar oude beroep weer op, toen een leerling haar vroeg of ze hem wou leren strijken. De strijkplank werd uitgeklast en daar begon de masterclass van Liesbeth.

WEER TERUG

Die unieke cabaretsfeer hing overduidelijk in de gangen. Dit kwam zeer zeker ook door de aanwezigheid van vele oud-deelnemers. Zij wilden allemaal nog een keer die unieke ervaring meemaken. Weer even deel uitmaken van die bijzonder mooie cabaretfamilie, waar elke editie opnieuw weer nieuwe familieleden aan toegevoegd worden. De tijd was voor de oud-deelnemers voorbij gevlogen.

Tobias Kokkelmans, Egid van Houtem en Andy Croonenberg zongen in 1998 het lied 'Niet of Nooit Geveest' van Acda & De Munnik. Zij waren destijds de eerste jongens die in een cabaretvoorstelling zongen. Nu zijn de drie heren in de veertig, ietwat grijzend, vader en directeur. Afgelopen weekend waren ze 'gewoon' cabaretdeelnemer. Het gevoel van vroeger kwam weer terug.

Suzan Erens kwam vrijdagmiddag met het vliegtuig vanuit Noorwegen aan. In 1994 zong zij het ontroerende nummer 'De Brief' als 17-jarige leerling. 30 jaar later, met een bak aan levenswijsheid en ervaring, zingt Erens het nummer opnieuw. Zij genoot achter de schermen van, wat zij noemde, "haar woonkamer in Maastricht".

Oud-leerlingen Hanneke Som en Rik Prinsen gaven adviezen bij de toneelscènes. Beiden zijn werkzaam in de theaterwereld. Zij spaarden kosten noch moeite om "er bij te zijn". Ze kenden elkaar van tevoren niet, maar hebben besloten om samen van elkaars expertise gebruik te gaan maken. Ook dát is cabaret.

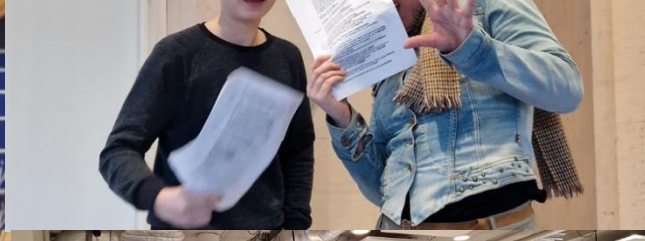

BALEN

Vreselijk balen was het voor Silke Conen (links op de foto hierboven). Zij kwam speciaal voor het cabaret overvliegen vanuit haar woonplaats Manchester. In 1996 stal zij de show met o.a. haar punaise-act. Helemaal klaar voor de voorstellingen, moest ze na de doorloop op vrijdagavond verstek laten gaan. Ze was geveld door de buikgriep.

OP AFSTAND

Sommige oud-deelnemers wilden wel graag mee doen, maar konden niet aanwezig zijn. Toch droegen ze op andere manieren hun steentjes bij. Tessa Frissen, Eva Nijsten en Ivo Duijsings namen bijvoorbeeld

de videoregistratie van de voorstelling voor hun rekening. Emma Curvers, inmiddels succesvol auteur en columniste, schreef een artikel voor het programma-boekje. Imke, Yvette en Brigitte Heitzer wilden ook graag meedoen. Rob Mennen en Tom Offermans reisden af naar Den Bosch, waar Brigitte haar partij inzong. Ze genoot zichtbaar, terwijl de cast van "Mama Mia" geamuseerd toekeek. Rob monteerde het vervolgens tot een fantastisch filmpje, waarbij Brigitte samen met haar zussen een ABBA-medley zong.

GRONDLEGGERS

In de zaal zagen we oud-deelnemers, waarvan we er één specifiek willen uitlichten: Wim van der Geest. Hij stond, samen met John Vandeberg aan de basis van ons huidige cabaret. Hij schreef de eerste toneelvoorstellingen en liedjes. Van der Geest was zaterdagavond aanwezig en was overdonderd door wat hij zag. Hij was sinds 1987 niet meer bij een cabaretvoorstelling geweest. Maar nu was hij er bij om te zien wat er van zijn 'kindje' geworden is.

De naam is genoemd: John Vandeberg. Het was al in het beginstadium duidelijk dat hij niet meer zou kunnen meespelen in 'zijn' cabaret. "Ut jeet nit mië". Middels een filmopname zou hij toch zijn bijdragen leveren aan het cabaret. Na zijn overlijden, vorige maand, werd het filmpje onbedoeld een mooi eerbetoon aan hem. Zo was hij er tóch bij.

VEILIG

We hebben die unieke cabaretsfeer al aangehaald. Uitleggen kun je het niet, dat moet je meemaken. Maar wat veel mensen zich niet realiseren is dat het cabaret wezenlijk bijdraagt aan de groei van deelnemers. Niet alleen op het gebied van hun artistieke bijdrage aan het cabaret, maar ook op persoonlijk gebied. Leerlingen kruipen uit hun comfortzone en worden daardoor soms geconfronteerd met hun eigen angsten en zwaktes. Samen met leden van het productieteam zetten zij stapjes vooruit. Het cabaret zorgt voor een veilig gevoel, waardoor leerlingen over gevoelens durven te praten. "Mijn moeder zei dat ze trots op me was. Ze moest huilen. Dat heeft ze nog nooit gedaan", liet een leerling weten.

Ook op andere gebieden hebben de deelnemers een groei doorgemaakt. De medewerkers van het decor en techniek bijvoorbeeld. Zij hebben geleerd hoe je snel en direct kunt communiceren, zaken organiseren en oppakken en omgaan met stress. Mariëlle Habets had snel haar rol die ze 20 jaar geleden had, weer opgepakt. De leden van het orkest hebben niet alleen uren lange repetities gehad om alle liedjes in te studeren, maar zéker de leerlingen die in een harmonie of fanfare spelen leren op een andere manier musiceren. Enrico Delamboye, gevierd dirigent en oud-leerling, leerde hen tussen de bedrijven door over allerlei muzikale technieken.

SLOTAKKOORD

'Parels & Diamanten' betekende tevens ook het laatste cabaret voor Rob Dijcks en Tjeu Seeverens. Beide heren genieten al van hun pensioen, maar wilden nog één keer samen de regie voeren – "net zoals vroeger". Het productieteam is hen oneindig veel dank verschuldigd. Middels een scène met de titel 'Slotakkoord' verdwenen zij definitief van het cabaretpodium.

GESCHIEDENIS

Eigenlijk zouden we een boek kunnen schrijven over ons cabaret. De oud-deelnemers zitten vól verhalen, die we het afgelopen weekend al deels mochten horen. Wat het cabaret met deelnemers gedaan heeft, wat het hen gebracht heeft.

Maar wat het Sophianum afgelopen weekend heeft klaargespeeld is een waar unicum. Hans Hupperetz zei het al in zijn dankwoord: "We hebben dit weekend Sophianum-geschiedenis geschreven en ik was er bij". De rector glom van trots. "Ik ben dankbaar".

Iedereen die er het afgelopen weekend bij is geweest zal het beamen: het Sophianum Cabaret is boven zichzelf uitgestegen met "Parels & Diamanten". De tientallen reacties op onze socials bevestigen dit. De komende dagen zullen we uitgebreid terugblikken op onze socials op ons cabaret. Maar over één ding kan iedereen het eens zijn:

"We hebben 't toch maar mooi geflikt!"

Françoise was er ook bij
Ruud Verhoeven was aanwezig bij de voorstellingen en schreef als zijn alter ego Françoise dit bericht:

'Parels en Diamanten' heette het jubileumcabaret van het Sophianum: acts, stemmen, tonen, bewegingen, waar menig professional jaloers op zou zijn. Sterker: veel van de heroptredende oud-deelnemers hebben na het Sophianum juist van zang-, muziek-, dans- en showwereld hun professe gemaakt. Sommigen zijn op het landelijk podium en zelfs internationaal boven komen drijven en verwierven grote bekendheid. Ze speelden ook in de jubileumvoorstelling in het Theater aan het Vrijthof weer de sterren van de hemel.

Parels uit voorgaande afleveringen werden opnieuw tot leven gebracht. Ik schreef in mijn columns rond schoolcabaret vaker over Suzan Erens, over hoe ze me ontroerde met haar kristallen stem en 't pakkende eigen lied 'De Brief', waarin ze indertijd haar tienerleed verpakte. Net dat nummer zat weer in deze feestelijke reprise. Zij is gevierd zangeres geworden en over de hele wereld uitgevlogen. Nu letterlijk: ze was voor deze jubileumknaller uit Noorwegen komen vliegen. Eén van de vele parels.

Maar wat zijn parels en diamanten zonder hun zetting? Vaak dwaalt bij schoolcabaret mijn blik juist naar die zetting: ik geniet van de flonkering van de grote edelstenen, maar minstens zoveel van de diamantjes eromheen. In de voorstelling Parels en Diamanten, liep op veel momenten een klein meisje door het beeld. Ze verzamelde plastic, in d'r uppie opende ze de voorstelling en zette in prachtig spel de sfeer met een stem als een klok. Ze zou nog vaker terugkomen. Bijvoorbeeld toen ze later vlijmscherp tot op 't bot de oudlerlingen fileerde, die bij hun reünie uitwisselden wat voor glanzende carrières ze gemaakt hadden.

Ik had 't geluk ook de doorloop van de voorstelling te mogen meemaken en volgens mij was het 't zelfde meisje dat ik daar dat enorme theatertoneel zag oplopen en vol ontzag de toneeltoren in zag staren en de hele overweldigende entourage in zich op zag zuigen. Dát was voor mij de zetting van al die parels en diamanten: wat 't met háár deed en waar ze, zichtbaar genietend, een tijd en ervaring mee opdeed, die ze haar leven lang niet vergeet en waaraan ze veel plezier gaat beleven.

Net als die anderen, de ervaren oudgedienden. Goochelen met onbevangingheid, omgaan met spanning, faalangst overwinnen, in jezelf geloven. Zij, en naast haar honderden, hebben die geweldige tijd met elkaar doorgebracht en nu laten eindigen in een knallende feestvoorstelling.

Ja, er waren loepzuivere stemmen, ja, er was waanzinnig mooie dans, er was een kippenvelduet van trompet en bugel, een geweldige docenten-act, gillende dijenkletsers, zeer geloofwaardig, stug volgehouden massaal spel op de achtergrond. Maar er was ook dat meisje dat op een blokje stond en méézong, schuin achter een solozangeres op de voorgrond achter de spiegel. Rode laarsjes, een spiegeltje in de hand, meedansend, meebewegend. Met een snuit waar het plezier van afspatte. Gewoon maar een meisje in de entourage van parels en diamanten, maar voor mij een van de sterren van de avond. En zo waren er véél, héél veel. Die in deze voorstelling veel méér geleerd hebben dan op school. Parels en Diamanten: Een juweel.

Over het hoe en waarom
"Hupperrrrrrretz! Hierrrrrrrr!" Zo maar een uitroep uit het cabaret die we nog vaak zullen horen. "Zet je hart open voor de rookworst". Een spreuk die je op een Delfts blauw tegeltje wil zien. Voor het productieteam was het een enorme taak om materiaal te selecteren voor 'Parels & Diamanten'. Er ligt immers zóveel op de planken dat het een kwestie was van 'kill your darlings'. Vanaf het begin had het team duidelijk voor ogen dat je niet zomaar scènes een-op-een uit het verleden naar het heden kunt transporteren. Oudere scènes kregen daarom een nieuw laagje verf: andere spelers brengen daarnaast nieuwe ideeën met zich mee. Egid van Houtem, Tobias Kokkelmans en Andy Croonenberg gingen zelf enthousiast aan de slag en leverden een kant-en-klare scène aan.

Bij de onderwijsscène, waarbij een scherpe tegenstelling werd getoond tussen het onderwijs van vroeger en nu, droegen de leerlingen veel ideeën aan. Het maakte de scène sterk en herkenbaar. Een resultaat van het zogeheten "werktheatermodel", dat het productieteam toepast. Voor de uitvoering in het theater werd daarnaast gekozen voor iets meer 'algemenere' scènes en minder scènes die specifiek op het Sophianum gericht waren. Dat houdt het voor de bezoeker die niet op het Sophianum zit, ook interessant.

Natuurlijk mochten de bouwperikelen niet ontbreken, maar de personeelsleden wisten er toch hun eigen draai aan te geven – en hóe. Yolanda Pricken nam de regie van deze act op zich, waarbij Marcia Loo en Gordon van Burik tekenden voor de acrobatische hoogstandjes. Een act om trots op te zijn.

De liedjeskeuze zorgde eveneens voor hoofdbreken. Besloten werd om te selecteren uit de liedjes na 2001, waarbij wel vaststond dat "De Brief" uit 1994 niet mocht ontbreken. Niet alle originele solisten waren beschikbaar, maar ook hier werden de nummers in een nieuwe setting gepresenteerd.

Het ontroerende "Lef" werd nu bijvoorbeeld uitgevoerd als duo-zang. "Mijn Pakkie An", waarmee Dyanne Sleijpen in 2003 haar entree maakte, zong ze 21 jaar later weer – nu trots toekijkend als lerares op haar 'opvolgsters'.

Rob Mennen maakte weer een filmisch meesterwerkje met zijn dramadocumentaire "Hoe Is Het Met?", hetgeen geheel paste in het thema terugkijken. Ruben Weekers van L1 sprak de teksten in van het filmpje.

'Parels & Diamanten': natuurlijk waren er genoeg scènes die een plekje verdienden in de voorstelling. Maar het is ook fijn om verborgen pareltjes tegen te komen wanneer je terugkijkt naar oude opnames. Deze zullen we komende tijd op onze socials plaatsen. Maar hoe dan ook: 50 jaar cabarethistorie is een schatkist. Afgelopen weekend hebben we daar uitgebreid in mogen graaien.

Wat zij zeggen: Floor Bracher

"Ik was er bij, en wat was dit een ervaring om nooit te vergeten. Nooit had ik gedacht bij mijn eerste audities dat ik met deze fijne groep mensen jaren later in het theater had kunnen staan. Echt een droom die uitkomt! Daarbij wil ik iedereen ontzettend bedanken voor de ontzettend leuke tijd, en het productieteam om mij deze kans als oud-leerling nog eens te bieden. Als laatste een dik compliment van mij naar iedereen

van de cabaret familie! Jullie hebben een plekje in mijn hart ❤️”

Wat zij zeggen: Andy Croonenberg

“2 dagen, 3 shows, 2.700 bezoekers en 1 team 🍻. Wat was het jubileumcabaret van het Sophianum in het theater een mooie ervaring en een reünie met fijne mensen (waarvan ik sommige al 25 jaar niet meer heb gezien). Het was een eer om mijn steentje hieraan bij te mogen dragen. Complimenten voor de organisatie. Het was genieten!”

Wat zij zeggen: Ghislaine Mommer

“Ja, het is voorbij... de jubileumvoorstelling van hét Sophianumcabaret. Met de drijvende krachten Rob en Tjeu, die met zoveel toewijding jarenlang op creatieve en stabiele wijze het cabaret tot grote hoogte brachten. En met de muzikale leiding van Erik (orkest) en Dyanne (zang), wauw wat een prestaties! De muzikaliteit spatte er vanaf door het vertrouwen dat zij aan de deelnemers gaven. Ook de inzet van Kirsten (de állerliefste 😊) en Laura achter de schermen is onovertroffen! We hebben zoveel plezier gehad als oud-cabaretters die ondersteunden met de backing vocals en enkele solo's. Wat me het meeste bijblijft zijn de sprankelende gezichten van de leerlingen. Dit cabaret betekent ongelooflijk veel voor hen. Een groot dankjewel aan iedereen voor de inzet, het vertrouwen en het plezier!”

Wat zij zeggen: Tamara Jaspers

“Sinds vrijdag breng ik de meeste tijd door in de kleedkamers van het Theater aan het Vrijthof. Pol Noten: je hebt gelijk, de geur in de gang van de kleedkamers (make-up, schmink, parfum en zweet) is al een groot

deel van de magie van theater. Het Sophianum Cabaret, ik had nog nooit van jullie gehoord, maar na dit weekend zal ik jullie zeker nooit meer vergeten. Studenten, oud-studenten, docenten en een team vrijwilligers zetten hier een voorstelling neer waar menig professional jaloers op zou zijn. Drie keer een uitverkochte zaal en deze jonge kids staan er gewoon. Een weekend vol nieuwe mensen, fijne energieën, make-up, grime, regenbogen, glitters en een overdosis smoky eyes ❤️ Team grime”

Wat zij zeggen: Kikki Géron

“Ik deed dit weekend mee aan mijn tweede cabaret, 15 jaar na 'Waarom? Daarom?' Zó'n speciale ervaring, om samen op het podium te staan met oude leraren, die me het vertrouwen gaven dat ik goed genoeg was voor het podium toen ik nog maar 15 lentes jong was; oude cabaretdeelnemers, die ik zo lang niet gezien heb en prachtige mensen geworden zijn; oude vrienden van mijn ouders die ik nog nooit had gezien en geweldige verhalen verteld hebben over vroeger; al die andere creatievelingen die in de afgelopen 40 jaar met grote dromen door de gangen van 't Sophi gewandeld zijn; mijn zangleerlingen die nú op het Sophianum zitten en het zó ontzettend goed doen, de liefste meiden zijn en waar ik zó trots op ben.

Een moment van reflectie op de afgelopen tijd, waar ik toen was, waar ik nu ben, wat ik bereikt heb en wat niet. Kun je je voorstellen dat ik een (paar) traantje(s) gelaten heb?'

Wat zij zeggen: Véronique Kikken

"Het was meer dan FANTASTISCH! Wat een (drukke 😊 laatste) weken, wat een voorstellingen, wat een bak van talent weer! Wat een prestatie van deze club fijne mensen, wat een toewijding, plezier, eenheid in diversiteit! GENOTEN! Voor en achter de schermen met en van jullie allen! ❤️"

Wat zij zeggen: Suzan Erens

"Wat een weekend 🥳 Jullie zijn toppers 🥳 Super genoten 🥳"

Wat zij zeggen: Rik Prinsen

"Een column van Ruud Verhoeven (zie elders in deze uitgave, red.), die in mijn hart wordt ingelijst. Het raakt precies de toon waarom ik tot aan mijn bot gemotiveerd was om hier aan mee te werken. Bedankt Sophianum Cabaret ❤️🔥! Bedankt Rob, Dyanne, Tjeu, Tom, Kevin!!!! En veeeeeeeeele anderen (184 liefhebbers 😊)"

Wat zij zeggen: DEMO Productions

Het Sophianum Cabaret is al jaar en dag een begrip. Een cabaret waarin leerlingen en docenten het beste uit zichzelf halen en het publiek verrassen met uiteenlopende acts. Dit jaar was er de jubileum editie; 50 jaar cabaret. Voor deze gelegenheid werd de aula veruild voor het Theater aan het Vrijthof. Drie shows waren stijf uitverkocht. Een editie waar het gehele Sophianum met trots op mag terugkijken.

Al ruim 20 jaar zijn wij de techniekpartner voor dit spektakel; iets waar wij enorm trots op zijn”.

Wat zij zeggen: Mariëlle Wiertz

“Dit weekend stond in het teken van mijn vierde Sophianum Cabaret, 19 jaar na ‘De onderste steen boven’ (2001), ‘Wat een poppenkast’ (2003) en ‘Griezelig’ (2005). Wat was het weer een feest om hier deel van uit te mogen maken, wat voelde het weer vertrouwd en wat was het weer fijn om net zoals toen vanaf de zijkant van het podium al dat spektakel te zien. Bedankt Rob en Tjeu, voor de kans die jullie me gegeven hebben als leerling (ik heb er zoveel van geleerd!) en voor de uitnodiging om ook nu weer mijn steentje bij te kunnen dragen aan deze jubileumeditie. De cirkel (of ja... de parel) is nu echt rond”.

Wat zij zeggen: Cécile Schijns

“Gisteravond was de première van ‘Parels & Diamanten’. Samen met (oud-)leerlingen van het Sophianum mocht ik weer een keer op het podium staan en doen wat ik al jaren niet meer had gedaan op die manier: zingen. Wat een bijzonder traject is dit geweest! Maanden ben ik vrijwel elke twee weken naar Limburg gereisd voor hele weekenden van repetities. Het was

een weerzien met mijn oude middelbare school, mijn vroegere docenten, mijn stem (die eigenlijk niet meer zo'n zin heeft), mijn "oude" vrienden van het cabaret van 1998 (wat heb ik ze gemist en wat voelt het vertrouwd weer bij ze te zijn!) maar ook met mezelf.

Er is in 25 jaar veel gebeurd, we zijn allemaal gegroeid en onze eigen weg gegaan... Zo dankbaar om dit stukje van mij weer eventjes terug te kunnen pakken! Dankjewel voor deze kansen. Voor die kans toen in 1998 waar jullie me de ‘Twee Handen’ gaven en me leerden dat ik er ook mocht zijn, maar zeker ook voor deze kans nu”

De toespraak van Hans Hupperetz

“Het is gelukt, We hebben in het theater opgetreden. Dit is onderwijs zoals we het graag zien. Onderwijs waarbij leerlingen groeien tot een persoonlijkheid. Onderwijs waarbij we met zijn allen samenwerken. Leerlingen, oud-leerlingen, medewerkers en oud-medewerkers.

Ik wil u eerlijk bekennen: toen we twee jaar geleden dit idee lanceerden wisten we misschien niet helemaal waar we aan begonnen. Maar we hebben volgehouden - en het is gelukt.

Onderweg hoorden we ook wel eens: “Moet dat nu als school, in een theater?” Maar onderwijs is ook het

realiseren van dromen. Zolang als ik op het Sophianum werk hoorde ik achter de coulissen altijd: "Als we dit toch eens in een écht theater zouden kunnen opvoeren...." Die droom komt uit met drie uitverkochte zalen en ruim 2700 toeschouwers. Dromen laten uitkomen is misschien wel het mooiste onderdeel van het onderwijs.

Peter Noten van het Theater aan het Vrijthof zei bij de start in september: "Wat op het podium gebeurt, dat voelt de zaal". En dat heeft u vanavond gevoeld. U heeft gevoeld wat voor een school we zijn. Een school waar samen iets groots kunnen realiseren maar ook een school waar we aandacht voor elkaar hebben, elkaar steunen en helpen, een school waar we naar successen toe werken en daarvan genieten maar ook een school die samen verdriet verwerkt als dat nodig is.

Ik was erbij, en dat verandert je leven. Het cabaret verbindt ons. Er zijn scholen waar men zich bijvoorbeeld 'Vossiaan' noemt om de verbondenheid aan te geven. Maar dat past niet zo bij ons.

Het Sophianum Cabaret verbindt ons - en als er dan een cabaret als dit is, komen we samen: leerlingen en oud-leerlingen, medewerkers en oud-medewerkers, ouders en ouders die hun kroost in het verleden op onze school hadden. En dan voelt iedereen zich weer verbonden met elkaar alsof het gisteren was. "Ik was erbij" geldt voor nu, voor dit cabaret.

"Ik hoor bij het Sophianum" geldt voor altijd. Hoe voel ik me nu als rector van dit bijzondere onderwijsinstituut? Ik ben natuurlijk ongelooflijk trots, maar dat vind ik soms ook een modewoord worden. Voor mezelf sprekend voel ik grote dankbaarheid.

Dankbaar naar alle mensen die dit mogelijk hebben gemaakt, voor en achter de bühne, dankbaar voor het enthousiasme en de passie en het niet opgeven van jullie allemaal. Dankbaar dat jullie allemaal gekomen zijn als publiek om samen met ons dit feestje te vieren en dankbaar dat ik samen met jullie, met iedereen, kan zeggen: IK WAS ERBIJ!

Wat komt zijn de onbetaalbare herinneringen, de vriendschappen, de saamhorigheid en het gevoel dat je erbij was - en die raak je nooit meer kwijt.

Sluit even je ogen, ben stil, en realiseer je dat je dit weekend een stuk Sophianum geschiedenis hebt geschreven.

Dat we dit weekend met zijn allen weer een fantastisch hoofdstuk hebben geschreven in toch al rijke geschiedenis en traditie van het Sophianum, en daar zijn we bij geweest".

SOPHIANUM CABARET 2024

*Parels
&
Diamanten*

23 & 24 maart
Theater aan het Vrijthof

**“Als we dit toch eens in
een écht theater zouden kunnen opvoeren...”**